

Dosarul nr. 2ra-1939/15

Instanța de fond: Judecătoria Soroca – D. Gherman

Instanța de apel: CA Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

ÎN C H E I E R E

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Tamara Chișca - Doneva,

Judecători: Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sef – Gaz” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sef – Gaz” și Baroul „Partener – A” Întreprinderea Individuală împotriva lui Fedor Panferov privind excluderea asociatului din societate,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2015, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Fedor Panferov, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Soroca din 24 octombrie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La 24 ianuarie 2014 SRL “Sef-Gaz” , Baroul “Partener-A” ÎI au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Fedor Panferov privind excluderea asociatului din societate.

În motivarea cererii au indicat că, Fedor Panferov (cetățean al Federației Ruse), fiind administrator al întreprinderii SRL “Sef - Gaz”, folosind situația de serviciu, a folosit bunurile Societății în scop personal. Potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice - Fedor Panferov este asociat al întreprinderii SRL “Sef - Gaz” (IDNO 1003600136299), cu deținerea a 48% din capitalul social.

Reclamanții au menționat că Fedor Panferov în perioada de la 08 decembrie 2009 pînă la 10 februarie 2012 a figurat în calitate de administrator al întreprinderii SRL “Sef - Gaz”, în perioada în care ultimul a luat sub răspundere sume de bani în mărime de 57.904,69 lei, pe care nu i-a întors pînă în prezent.

Au solicitat excluderea asociatului Fedor Panferov din societate, ca sancțiune pentru folosirea bunurilor întreprinderii în interes personal. Faptul folosirii de către Fedor Panferov a bunurilor societății în interesele personale a fost constatat documentar.

Prin hotărîrea Judecătorei Soroca din 24 octombrie 2014 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL “Sef - Gaz”, Baroul “Partener-A” ÎI. S-a exclus din SRL “Sef - Gaz” asociatul Fedor Panferov (f.d. 117, 119 - 120).

La 24 noiembrie 2014 avocații Valentin Ciuhrii și Boris Onică în interesul lui Fedor Parfenov au înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătorei Soroca din 24 octombrie 2014, solicitînd casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri (f.d. 125 - 126).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2015 s-a admis apelul declarat de Fedor Parfenov, s-a casat hotărîrea Judecătorei Soroca din 24 octombrie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea. În motivarea soluției s-a indicat că prima instanță în motivarea hotărîrii s-a limitat doar la aprecierea subiectivă a unor înscrisuri, concluzionînd eronat că acestea ar avea calitate de probe la dosar, cu invocarea normelor legale referitoare la excluderea asociatului din cadrul societății, fără a aprecia, în modul corespunzător, înscrisurile anexate la dosar și a aprecia corect cadrul legislativ, care guvernează circumstanțele speței examinate în coraborare cu probele anexate de către părți. Astfel în speța dată materialele anexate la dosar nu pot avea calitate de probă, fiind incerte și inadmisibile, drept urmare nu pot fi luate la baza soluției de admitere a acțiunii. Prin urmare, probele prezentate nu au demonstrat că Fedor Panferov în calitate de administrator a comis careva fraude în detrimentul societății, a folosit patrimoniul acesteia în favoarea sa. Sub aspect de fraudă reclamantul nu a probat că pîrîtul cu rea-credință a comis careva acte păgubitoare pentru ceilalți asociați și în scop de obținere de foloase, precum nu a fost probat folosirea patrimoniului în folosul său ori primirea sub răspundere a banilor nu-l scutește de obligația de a-i restitui. Astfel, instanța de apel a reținut că întregul raționament al instanței de fond a fost bazat pe prezumții simple, inadmisibile de sinestătător pentru dovedirea unor fapte ilicite, ori nu s-a făcut dovada faptelor reglementate de art. 47 alin. (1) al Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată (f.d. 180 - 183).

La 11 iunie 2015 SRL “Sef - Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2015, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanței (f.d. 190 - 194).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, avînd un conținut contradictoriu și insuficient motivat, fapt pentru care se impune casarea acesteia.

Fedor Panferov a depus referință la cererea de recurs înaintată de către SRL “Sef - Gaz”, prin care a solicitat respingerea acesteia.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 07 aprilie 2015 și a fost expediată părților la 21 aprilie 2015 (f.d. 184). Recurentul a depus recurs la 11 iunie 2015, fiind depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, raportîndu-le la materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL “Sef - Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

SRL “Sef - Gaz” a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, avînd un conținut contradictoriu și insuficient motivat, fapt pentru care se impune casarea acesteia.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.

433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL “Sef - Gaz” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sef – Gaz” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sef – Gaz” și Baroul „Partener – A” Întreprinderea Individuală împotriva lui Fedor Panferov privind excluderea asociatului din societate.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas